

Estils

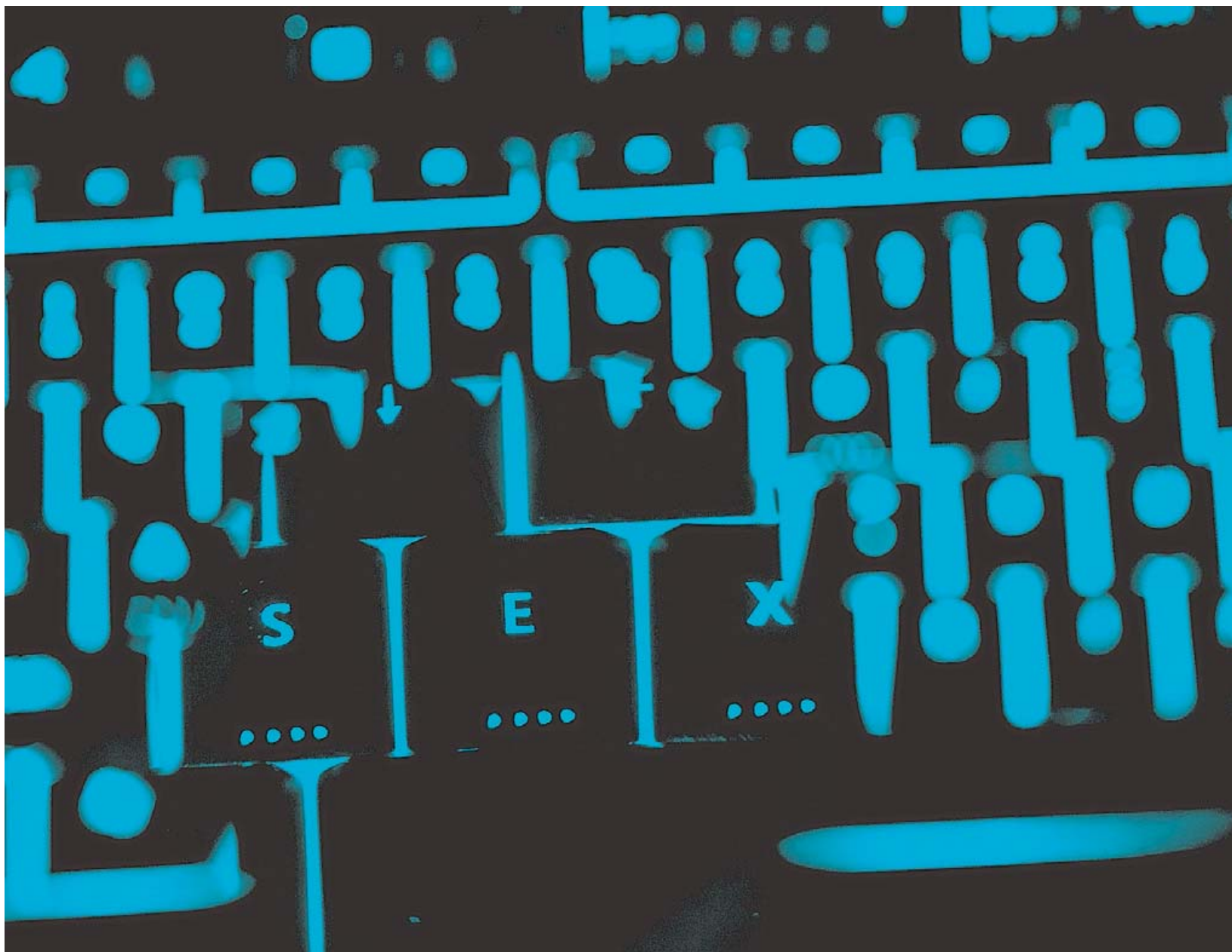
NEREIDA CARRILLO
BARCELONA

¿Us imagineu un futur en què els humans facin l'amor sense tocar-se, sense comunicar-se? El grup musical Mendetx ja va fer aquest exercici de recreació fa anys amb el tema *Future sex*: hi dibuixava un horitzó en què les persones practicaven sexe a través d'una màquina, sense passió, sense contacte; un futur en què fins i tot els penis i les vagines hauran desaparegut. Aquest futur distòpic sembla exagerat, però hi ha qui es comença a preocupar pels efectes d'aquest sexe sense cossos que ofereix la pornografia en realitat virtual.

Pim-pam: unes ulleres de realitat virtual et posen en la pell d'algú altre i simulen que vius una experiència sexual en primera persona amb actrius o actors de la indústria del cinema per a adults. El fenomen és força nou, però creix amb força. Segons dades de Pornhub, un dels portals de porno més populars, des que van introduir la pornografia en realitat virtual, la primavera del 2016, el nombre de vídeos ha crescut de 30 a més de 2.600 el maig del 2017. Cada dia es veuen 500.000 continguts pornogràfics de realitat virtual només en aquest portal, sobretot per part d'homes d'entre 25 i 34 anys. La realitat virtual ha penetrat amb força en la indústria del porno i amb aquest auge comencen a sorgir les primeres preguntes: substituirà el sexe? ¿Ajudarà a tenir relacions a persones massa tímides? Com afectarà les parelles?

“No hi ha res que substitueixi el contacte real humà”, afirma amb contundència la sexòloga i terapeuta de parella Elena Crespi. Per a aquesta experta, la pornografia en realitat virtual no és més que una “joguina eròtica” més. Hi coincideix la sexòloga i terapeuta de parella Sílvia Catalán, per a qui aquest tipus de continguts poden ser “un bon complement” i mai un substitut. “El porno –afegeix Catalán– és una gran eina per estimular-nos, per excitar-nos, per treure'n idees, per passar-nos-ho bé, sempre que no perdem de vista que allò no és la realitat”. Per la seva banda, la psicòloga Alba Alfageme ho descriu com “una experiència neurològica que fa que els teus sentits tinguin la percepció que estan vivint allò”. Per a la psicòloga, “el gran problema és que no hi hagi límits ni un debat ètic”.

Crespi considera que a través d'aquesta flamant tecnologia es pot viure una “experiència de masturbació més immersiva” i afegeix que pot ser útil per jugar en parella. Alfageme, per la seva banda, subratlla alguns perills: “En algunes societats s'està veient com la realitat virtual pot accentuar determinades tendències d'aïllament i pot servir com a mecanisme per evitar determinats processos psicològics que tenim pendents”. Així, persones amb dificul-

¿Sexe sense cossos?

La pornografia utilitza la realitat virtual per oferir experiències cada cop més realistes

tats per relacionar-se i mantenir relacions sexuals podrien buscar un món a mida i també experiències sexuals que no tindrien mai en la vida real. Les sexòlogues apunten que és un perfil minoritari i que per a aquestes persones la realitat virtual pot ser una bona alternativa, mentre que Alfageme ho considera poc sa.

Per a aquestes sexòlogues és molt més adequat utilitzar aquesta tecnologia per a la masturbació, per animar els jocs en parella i per descobrir noves sensacions. “Pot ser una manera d'obrir-te a noves experiències –afirma Catalán– com el sexe oral, el sexe anal o noves pràctiques, per poder experimentar sense fer-ho en persona”. Per fer aquestes descobertes hi ha parelles que veuen

Fenomen
Cada dia es
visionen
500.000
continguts
porno de
realitat virtual

aquests continguts plegats, tot i que no sol passar. Els grans consumidors de porno són homes: segons dades de Pornhub, el 74% dels seus usuaris són masculins, i aquest patró es repeteix amb la realitat virtual.

Segons les expertes, aquestes xifres tan reveladores s'expliquen perquè la major part del porno *mainstream* està fet per i per a homes –tot i que això està canviant els últims anys amb l'anomenat porno feminista–, però també perquè el cinema per a adults encara és un tabú per a elles. “Hi ha moltes dones –explica Catalán– que no accepten que la seva parella vegi porno. Ho veuen com una amenaça. Pensen que és perquè no la satisfan prou. És una inseguretat que parteix de la

mala educació sexual que tenim. Això s'agreuja amb la realitat virtual. Com més s'acosta la pornografia a la realitat, més complicat serà que la parella ho accepti”. Potser hi haurà qui equipararà aquest sexe virtual al fet de ser infidel.

Individual o compartit?

Aquesta no és l'única situació de tensió que pronostiquen les expertes. “La màquina està sempre a punt –reflexiona Catalán–. Això, en una parella estable, pot tenir com a conseqüència que cada cop hi hagi més distància. Hi ha qui pot pensar que ja té satisfacció amb la màquina i que no ha de perseguir ningú ni treballar-s'ho perquè l'altre s'exciti”. Crespi no creu que això esdevingui una situació freqüent, però també identifica aquest i altres problemes de la nova tecnologia, com ara que agreujarà els estereotips i “mentides sexuals com ara que les dones arriben a l'orgasme en un tres i no res i criden pels descoberts”, uns mites que, sobretot en el jovent, provoquen frustracions a l'hora de tenir una experiència amb algú de carn i ossos.

“Tothom sap que *Star Wars* és ciència-ficció, però tothom es pensa que el porno i les pel·lícules romàntiques són veritat”, lamenta Crespi. En aquest sentit, les expertes condemnen alguns missatges que acostuma a transmetre la pornografia

FOTOS: GETTY

convencional i que el virtual *reality porn* encara no ha resolt, com ara conductes masclistes i d'abús. “L'empremta que pot arribar a deixar a nivell neurològic és molt més profunda que el sol fet d'haver vist una pel·lícula”, recalca Alfageme. La psicòloga afegeix: “Hi ha situacions d'abús acceptades o situacions que podrien ser delictives que s'estan expressant a través d'un llenguatge del desig com el pornogràfic. Això pot alterar la manera com la gent construeix la seva sexualitat. Fa por que, si no es treballen els límits, determinades actituds poc sanes o abusives es puguin naturalitzar”. Ara mateix aquestes pel·lícules per a adults accessibles a través d'aparells com ara unes ulleres de realitat virtual són la llei de la selva. I més endavant, qui sap, ¿es podria aconseguir sexe virtual a la carta amb una exparella, amb algú que t'ha rebutjat o amb algú que s'ha negat a practicar un cert tipus de sexe? Alfageme aposta per regular-ho, “posar límits a determinades pràctiques que en la vida real són constitutives de delictes i incorporar una perspectiva de gènere”. Seria el cas, per exemple, del sexe amb menors o els maltractaments a les dones.

Teràpies més eficients

Els pròxims anys veurem quin ús es fa d'aquest sexe virtual i quins problemes genera, però les experi-

tes també hi veuen un gran potencial per a la teràpia. “Gran part dels problemes sexuals que tenim – afirma Catalán – acostumen a tenir l'origen en la inseguretat, els nervis o l'ansietat. A un home amb ejaculació precoç, la realitat virtual el pot ajudar a submergir-se en aquesta relació sexual, a experimentar aquesta tensió i que s'hi vagi acostumant”. Altres casos en què pot ser útil, segons les expertes, és en problemes d'erecció o vaginisme, o per superar alguna experiència sexual traumàtica.

Aquest tipus de teràpia, però, encara no s'ha estès i de moment hi ha experiències internacionals i més aviat vinculades a la recerca. Per al gran públic hi ha poques iniciatives. Una és Virtual Sexology, una sèrie de vídeos disponibles a internet i produïts per BaDoinkVR amb la col·laboració de dones terapeutes. Són continguts que es descriuen com “la primera experiència totalment immersiva d'educació sexual i una eina terapèutica per aprendre a ser més bons amants”. Catalán pronostica que les teràpies sexuals podrien ser més curtes i eficients amb la realitat virtual, però per fer-ho possible també cal la complicitat de la indústria, assegura Alfageme, que hauria de produir vídeos “molt progressius” i orientats al tractament. —